

høre under Vareafdelingen Tømmer og Træ. Jeg tror nok, jeg tør fralægge mig Beskyldningen for, at jeg ved denne Lejlighed skulde have lagt an paa at farve.

Det ærede Medlem vilde fortælle mig, hvorvidt jeg kendte mig selv eller ikke, det skal jeg lade ligge, det er ikke værd, at det ærede Medlem kommer ind paa slige Betragtninger. — Jeg ved i alt Fald meget god Besked med, at det har sin Rigtighed, naar jeg siger, at der bestaar en hel Række af Indførselsforbud. Det ærede Medlem lod til at ville benægte det, han sagde endogsaa, at der ikke findes et eneste. Men der findes en hel Mangfoldighed af Indførselsforbud paa den nuværende Toldlov, ganske vist ikke over for hele Positioner, men det ærede Medlem ved jo ogsaa lige saa godt som jeg, at paa de forskellige Positioner findes der ikke blot fine og kostbare Varer, men ogsaa grove og vægtige Varer, og han ved, at paa en Masse af disse forskellige Positioner virke Toldsatserne ligefrem som Indførselsforbud for de grove og vægtige Varer. Der er en hel Række af Toldgrupper, paa hvilke grove og vægtige Varer ikke kunne indføres. Der bliver ikke indført et eneste Pund, ikke en Smule paa Grund af den høje Toldbeskyttelse; saa det har fuldstændig sin Rigtighed, hvad jeg i saa Henseende har anført.

Det ærede Medlem var endvidere indé paa at drøfte Spørgsmaalet om Indførsel og Udførsel; det skal jeg nu ikke fortsætte videre, men jeg skal blot gøre den korte Bemærkning, at vi jo alle sammen vide god Besked med og det ærede Medlem lige saa godt som andre, at Udførselsværdien bliver beregnet efter den Værdi, Varerne have paa Københavns Toldbod eller paa den Toldbod her i Landet, hvorfra Varerne udføres, deri er altsaa ikke medregnet Fragter og Arbejdspenge. Men Indførselsværdien bliver ogsaa beregnet efter den Værdi, Varerne have paa Københavns Toldbod, altsaa ikke blot efter den Værdi, de have paa Udførselsstedet, England eller Udlandet i det hele, men med Tillæg af Fragt, Assurance og Arbejdspenge og kanske ogsaa Handelsavance for Kommissionæren i England eller i det Land, hvorfra Varerne ere udførte. Alene den Omstændighed maa absolut medføre, for at det skal staa vel til, at Indførselsværdien maa være betydelig højere end Udførselsværdien.

Den højtærede Finansministers Bemærkninger finder jeg ikke Anledning til at komme videre ind paa. Den Uenighed, der er mellem os med Hensyn til den

finansielle Status, anser jeg ikke for særdeles stor. Den højtærede Finansminister erkender jo, at den finansielle Status er god; jeg har sagt, at den er meget god, meget gunstig, det er kun en Gradsforskel, i hvert Fald ere vi jo enige om dette, at den finansielle Status er god, og jeg har ikke hørt noget i Dag, der har afkræftet mine Bemærkninger forleden om den finansielle Status. — Kun en enkelt Bemærkning vil jeg gerne sige til den højtærede Finansminister, ikke just om selve Status, men med Hensyn til Resultaterne af de Love, han har forelagt for Rigsdagen; han sagde nemlig som saa: „Et Vidnesbyrd om, at jeg betragter den finansielle Status som god, er jo dette, at jeg, ligesom min Forgænger, forelægger disse Love med et Par Millioner Kr.s Nedgang i Indtægterne“. Men det er jo ikke Tilfældet; thi den samlede Sum af disse fire Love, som den højtærede Finansminister absolut vil have sammenkoblet, giver jo en Fremgang for Statskassen af flere Millioner Kroner.

H. N. Hansen: Jeg ønsker kun at gøre to korte Bemærkninger, den ene lige over for det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), til hvem jeg ønsker at sige dette, at jeg tror ikke, at jeg har taget fejl, naar jeg forleden Dag udtalte, at Landstinget tidligere havde vist sin Stemning for, imod Opnaaelse af en Forhøjelse af Brændevinsafgiften, at indrømme en Nedsættelse af Tolden paa Livsfornödenheder, naar jeg har henvist til, at disse Principper stærkt udtales i Landstingets Betænkning for 1890. Derfor har jeg sagt, at jeg synes, at det var urigtigt, naar Folketinget vedtager for Kaffetoldens Vedkommende at gaa ind paa Halvdelen af den nuværende, da at modsætte sig dette. Jeg har antydnet for mit Vedkommende, at en lignende Fremgangsmaade kunde være anbefalelsesværdig og maaske finde Landstingets Billigelse ogsaa for andre Satsler paa Livsfornödenheder. Jeg tror altsaa, at det er rigtigt, hvad jeg har udtalt, men det var for øvrigt ikke noget Hovedargument fra min Side, men kun et Haab om, at Landstinget kunde slutte sig til noget saadant, naar det kom igen i Aar.

Min anden Bemærkning lige over for det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Mundberg) drejer sig om Brændevinsskatten. Fra ham fremkom en Betragtning, som man ofte hører, og som stadig forekommer mig ganske urigtig, og som jeg derfor ønsker at sige et Par Ord imod. Det ærede Med-